

Дмитро Северин: «Як почалася війна, пішов записуватися добровольцем. У військкоматі поставили у резерв, відправили поки що додому та наказали надійно тримати інформаційний фронт»

Нікопольський журналіст Дмитро Северин практично одразу після початку повномасштабного вторгнення в Україну рашистів 24 лютого 2022 року пішов до військкомату записуватися добровольцем. Пройшов медкомісію. Прибувши до військової частини, чесно зізнався, що стріляти не вміє, але вміє професійно працювати з інформацією, робити якісне відео, адмініструвати сторінки та групи у соцмережах. Після цього Дмитра Северина зарахували у резерв та направили додому, наказавши тримати інформаційний фронт. Що він і робить сумлінно та на гарному фаховому рівні у режимі 24/7 вже десять місяців поспіль.

Сьогодні журналістів, які живуть та працюють у Нікополі, залишилось до десяти осіб. Але усі - справді «міцні горішки». За час війни і, зокрема, майже пів року постійних обстрілів Нікополя та району, ми стали якісно іншими. Бо, коли щодня знаходишся в умовах реальної небезпеки й при цьому ще й працюєш як журналіст, щоб допомогти землякам правильно розібратися у поточній ситуації, швидко на власному досвіді розумієш, що для користі справи треба навчитися відкладати емоції убік, діяти уважно та ретельно перевіряти усю інформацію, що проходить через тебе.

І редактор мультимедійних видань АТ «Нікопольський завод феросплавів», член НСЖУ Дмитро Северин - тому гідний приклад. Нікопольці добре знають: якщо він поділився якоюсь новиною у соцмережах, то їй можна довіряти, бо пе-

ред цим Дмитро інформацію проаналізував та перевіряв. А довіра земляків багато значить!

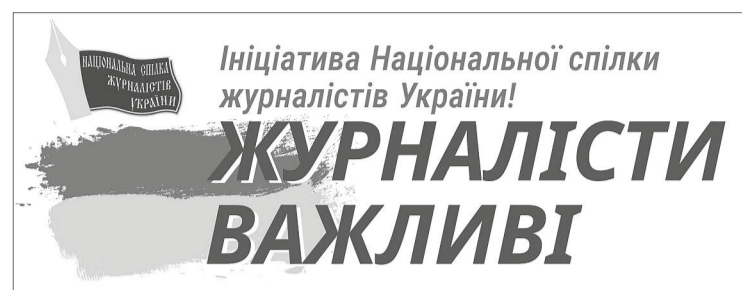
Відповідаючи на запитання, як працюється у реаліях воєнного сьогодення, Дмитро Северин розповів: «У лютому-березні трудилися дуже активно. Практично цілодобово та без вихідних. Треба було багато інформації доносити до людей.

Ви ж пам'ятаєте, початок війни став для багатьох шокуючою несподіванкою. І достовірна інформація про те, що насправді відбувається в Україні, була саме тим чинником, завдяки якому українці знаходили для себе психо-

логічну опору, зберігали віру, могли зорієнтуватися...

А потім, 24 березня загинув у Харкові мій рідний брат. «Прилетіло» у відділення Нової Пошти. Були значні руйнування. Навіть тіло ми не могли одразу забрати, бо треба було ще знайти та опізнати... Пару тижнів я просто не міг працювати... і щиро вдячний колегам, що мене у цей час мене не чіпали, дали змогу прийти у себе.

Війна забрала у мене двох близьких людей - брата та друга, який загинув під час військових дій. Це дуже болючі для мене втрати. І пам'ять про загиблих та біль втрат додають мені сил, щоб і надалі до-

помагати нищити загарбників та наближати нашу Перемогу.

Так виникло багато ідей, яким чином можна підтримати людей у місті і на фронті. Зокрема, ми з колегами зробили серію з шести відеороликів «Трудовий дух» про те, як заводчани тримають під час війни трудовий фронт у Нікополі. Потім був цикл з 10 роликів «Трудовий батальйон» (ідея належить Тетяні Харлан). Працівники Нікопольського заводу феросплавів казали слова підтримки нашим захисникам, зокрема, тим електрометалургам, які зараз воюють у складі ЗСУ, для них звучали гарні пісні...

Ми зробили відеоролик «Нікополь нескорений». Сьомого листопада цього року я розмістив його у соцмережах, і вже маємо у Фейсбуці понад 28 тисяч, Телеграмі - 3 тисячі, Інстаграмі - 9 тисяч, Тіктоці - понад 12 тисяч переглядів, і ця кількість швидко зростає.

Як я вже казав, багато хто з працівників заводу феросплавів сьогодні зі зброєю у руках боронить Україну на фронті. Як стали приходити сумні звістки про загиблих заводчан, ми робимо про них ролики і додаємо до загального відеоролика про наших героїв-електрометалургів. Кожного разу, додаючи інформацію про нових загиблих,

ми сподіваємося, що цей сумний перелік вже зупиниться і більше ніхто не буде гинути на війні...».

Звичайно, я запитала у Дмитра Северина про плани та ідеї на той час, коли Україна переможе і ми повернемося до мирного життя. Він розповів, що ідей у нього і зараз багато, але в умовах воєнного стану багато чого робити не можна. «У мирний час ми монтували багато відеороликів про події на заводі та в місті Нікополі, - каже Дмитро Северин. - Проводили різноманітні конкурси («НЗФ має талант», на краще зимове фото чи фото з відпочинку, «Міс-заводчанка» тощо), вручали призи. Висвітлювали різноманітні спортивні та культурні заходи, розповідали про земляків... Вірю, що після Перемоги Україна буде активно відроджуватися та розвиватися у всіх сферах. І наш завод та місто теж відновляться та заживуть краще, ніж до війни. А ми про все це зробимо репортажі, розповімо у наших мультимедійних виданнях».

Публікацію підготовлено за ініціативи Національної спілки журналістів України «Журналісти - важливі!».

Інна ШВИДКА.

★ НОВИНИ НСЖУ

«Реагувати на всі можливості і конкурси»: досвід економічного виживання локальних медіа у військовий час

Як вижити в час війни, які ресурси задіювати, а які, навпаки, економити, що, крім відповідальності перед читацькою аудиторією, допомагає триматися в інформаційному полі, обговорювали журналісти/журналістки локальних медіа під час неформальної зустрічі під час заходу «онлайн-медіакава». Про це повідомляється на офіційному сайті НСЖУ.

Як зазначив у вступному слові на початку заходу голова Національної спілки журналістів України Сергій Томіленко, війна поставила перед медійниками чимало викликів. І для того, щоб продовжувати діяльність на інформаційному фронті, необхідні ресурси - і психологічні, і моральні, адже «всі ми з вами на інформаційному фронті даємо відсіч окупантам». НСЖУ шукає можливості для забезпечення стійкості колег. Зокрема, за підтримки ЮНЕСКО Спілка започаткувала спеціальну програму психологічної підтримки журналістів (окрім вебінарів - це, зокрема, цілодобова «гаряча лінія»).

Водночас існує величезна потреба в економічному виживанні, адже війна зруйнувала рекламний ринок, аудиторії складно платити реальну ціну за продукт, а Укрпошта вчасно не доставляє газет до читацької аудиторії. Власне, одним із пріоритетів діяльності НСЖУ сьогодні, за словами Сергія Томіленка, є лобювання на зустрічах з іноземними донорами фінансової підтримки української медіа-сфери. Такими є проекти «Ми з України!» і «Журналісти важливі!».

Аби журналісти лишалися в професії, ЮНЕСКО виділила 160 стипендій. Також НСЖУ підтримує відновлення друку першого випуску газет на деокупованих територіях. Нею скористалися близько 10 редакцій (серед них - «Обрії Ізюмщини», «Вісник Барвінківщини», «Зоря» (Лиман), «Вперед» (Бахмут), «Новий день» (Херсон) та ін.).

«Загалом запит на фінансову підтримку гігантський. Тому варто ділитися досвідами. І якщо є якісь контентні конкурси, інші пропозиції, треба вірити, подавати заявки. Хто чесно аргументує, що хоче залишатися в професії, отримає підтримку», - зауважив Сергій Томіленко.

Досвідами економічної стійкості поділилися колеги з різних регіонів України.

★ БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

Радіація: треба знати, як діяти у разі небезпеки!

Зaporізька АЕС знаходиться зараз під окупацією. Як наслідок, виникла величезна ймовірність ядерної катастрофи. Так як Нікопольський район входить до 50-ти кілометрової зони від ЗАЕС, кожен громадянин повинен знати все про радіацію та способи захисту від неї.

Тож фахівці Нікопольського районного управління Головного управління ДСНС України у Дніпропетровській області вкотре нагадують мешканцям району про ймовірність виникнення радіаційної небезпеки, а також дії в такій ситуації.

Після отримання повідомлення по телебаченню (або через інші засоби оповіщення) про раптове виникнення радіаційної небезпеки **рекомендуємо населенню вжити наступних заходів:**

- укрийтеся в житлових будинках. Важливо!!! Стіни дерев'яного будинку ослаблюють іонізуюче випромінювання у 2 рази, а цегляного - у 10 разів! Заглиблені сховища ще більше ослаблюють дозу випромінювання: з дерев'яним покриттям у 7 разів, з цегляним або бетонним - у 40-100 разів;
- уникайте паніки, слухайте повідомлення органів влади щодо дій у надзвичайній ситуації;
- закрийте квартирки, ущільніть рами, двері;
- зробіть запас питної води: наберіть воду в закриті емнос-

ті, підготуйте прості засоби санітарного призначення, перекрийте крани;

- проведіть екстрену йодну профілактику (якомога раніше, але тільки після спеціального оповіщення): водно-спиртовий розчин йоду приймайте після їжі тричі на день протягом 7 днів: дітям до 2-х років - по 1-2 краплі 5% настоянки на 100 мл молока (консервованого) або дитячої молочної суміші; дітям старше 2-х років та дорослим - по 3-5 крапель на склянку молока (консервованого) або води. Наносити на поверхню рук настоячу йоду у вигляді сітки раз на день протягом 7 днів.

Підготуйтеся до можливої евакуації: підготуйте документи, цінності та гроші, предмети першої необхідності, необхідні ліки (обов'язково йодовані препарати), мінімум білизни та одягу, запас консервованих продуктів на 2-3 доби.

Дізнайтеся у місцевих органах державної влади та місцевого самоврядування про місце збору мешканців для евакуації. Від'єднайте всі споживачі електричного струму від електромережі, вимкніть газ.

Запам'ятайте необхідні для виконання правила:

- Використовуйте для харчування лише консервоване молоко та продукти, що зберігалися у зачинених приміщеннях і не зазнали радіоактивного забруднення; не пийте молоко

від корів, які пасуться на забруднених пасовиськах.

- Не вживайте овочі, які росли на забрудненому радіоактивними речовинами ґрунті.
- Не пийте воду із відкритих джерел та із мереж водопостачання після офіційного оголошення радіаційної небезпеки, колодязі накрийте плівкою або кришками.
- Уникайте тривалого перебування на забрудненій території, особливо на пилових дорогах та на траві, не ходіть до лісу, не збирайте у лісі ягід, грибів та квітів, не купаються у водоймах.
- У приміщеннях, що призначені для перебування людей, щодня робіть вологе прибирання, бажано з використанням миючих засобів.
- Змініть взуття перед входом у приміщення, вимийте його водою або витріть вологою ганчіркою, верхній одяг витрусіть та почистіть вологою щіткою.
- У разі перебування на відкритій, забрудненій радіоактивними речовинами місцевості обов'язково використовуйте засоби захисту (особливо під час вітру): захистіть органи дихання, шкіру та волосся. Засоби індивідуального захисту можна не використовувати в приміщеннях, в тиху погоду без вітру та після дощу.

Вікторія ЗАЙЦЕВА,
фахівець відділу ЗЗ
з попередження НС.